

ali za - me, na - te, pred - se, pa tudi za me, na te, pred se, ter se naglasuje ali zá me, ná se, préd se ali pa za mé, za té, pred sé. Celo napačna in nepotrebna se mi zdi pisava za njga, vanjga nam. zanj, vanj ali za njega, v njega, ker je *nj* že samo na sebi cela oblika zaimena.

U. Tako je prav!

Beršljan.

Bog je zapovedal: „Zemlja naj rodi travo, zeli in rodne drevesa!“ In zgodilo se je tako. Zemlja je bila lepo zelena, in mnogih rastlin, cvetic in cvetečih dreves je po njej kakor spomladi.

Med rastlinami je vstvaril Bog tudi beršljan, ki je človeku podoben. Kakor vse drevesa in zeli, tako tudi beršljan hrepeni na kviško proti milem nebesom, od koder dobiva svitlobo; toda sam ne more tega storiti; po kakem drevesu se mora viti in povijati, da si pomaga na kviško. Kolikor močnejša in visokega je podpora, po kateri se vije beršljan, toliko močnejši je tudi in toliko bližjeje sega proti nebesom in lepo zeleni po leti in po zimi, kakor bi imel v sebi večno življenje.

Človek je podoben beršljanu. Vstvarjen je za nebesa, kamor se obrača njegovo oko in kamor ga njegov duh vleče; toda oko se mu ne obrača in duh ga ne vleče na kviško, če nima dobre podpore kakor beršljan. — Položite malega otroka v gojzd, da ga bodo divje živali dojile, in vidili bote, če se zredi, da ne bo stal po koncu, temuč po vseh štirih bo hodil in tulil kakor divje živali; njegov duh ga bo vlekel le do ropa in hrane, do studenca zavoljo žeje i. t. d. Človeški otrok bo postal in ostal kakor žival. — Glejte pa otroka pri skerbni materi! Kmalí stopi na noge in poprimši se je, hodi z njo. Glejte, kako se njegovo oko obrača k materi in ko najde materno oko, se smehljá kakor nebeški angeljček.

Tako se vije in raste človek s človekom in se izobrazuje po duši in telesu.

Blagor mladini, ki ima pri starših in odgojiteljih krepko podporo!